

Міжнародна організація
Молодіжний фронт
Ім. М. Крушельницької
Ім. М.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Всесоюзна естафета
ударних
комсомольських
справ

Наш орієнтир: мобілізація всіх юнаків і дівчат на дальший розвиток передз'їзівського змагання, націлювання його учасників на досягнення високих кінцевих результатів.

Молодіжний фронт

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить з 5 грудня 1939 р. • Субота, 22 листопада 1980 року • № 139 (2867). • Ціна 2 коп.

ВПИШИ СВІЙ РЯДОК У РАПОРТ ЛЕНІНСЬКОГО КОМСОМОЛУ

Бюро обкому Компартії України, виконком обласної Ради народних депутатів, президія обласної ради профспілок і бюро обкому ЛКСМ України розглянули підсумки соціалістичного змагання колективів будівельних та монтажних організацій за жовтень на гідній зустрічі XXVI з'їзду КПРС, вчасному і достроковому введенню в дію особливо важливих пускових об'єктів.

Колективи, які добилися найвищих результатів, відзначено дипломами, перехідними червоними вимпелами і свідоцтвами обкому Компартії України, обласної Ради народних депутатів, обласної ради профспілок і обкому ЛКСМ України.

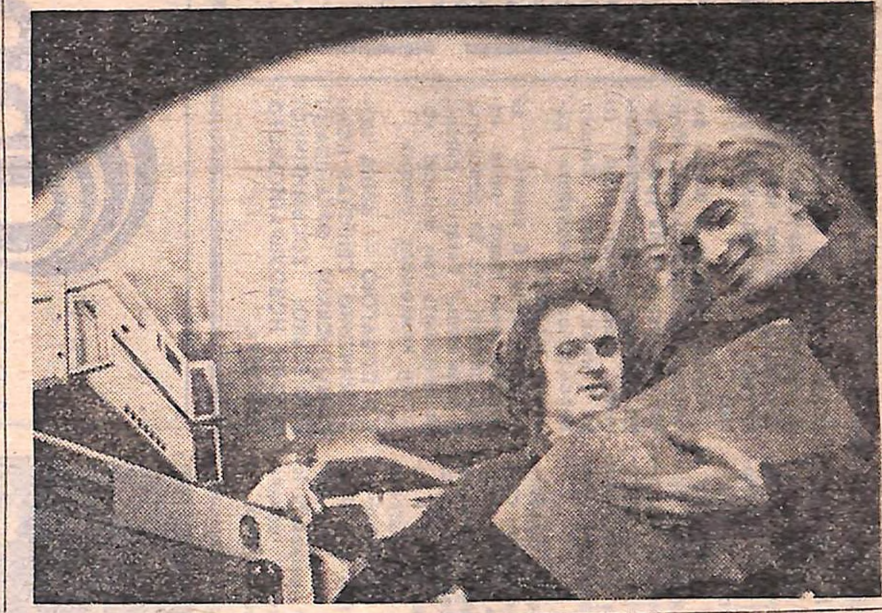
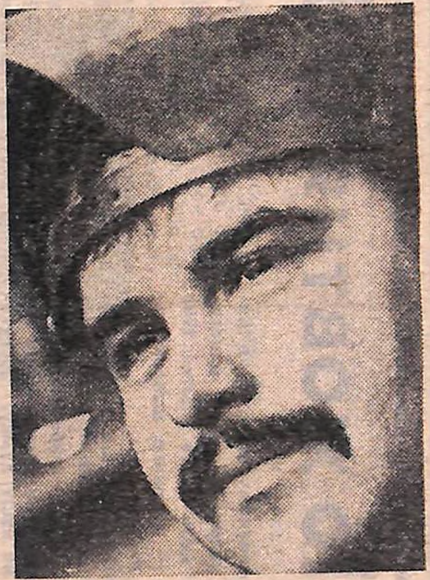
ПЕРЕМОЖЦІ ЗМАГАННЯ ЗА ЖОВТЕНЬ

Переможцями змагання визнані:
будівельне управління № 1 тресту «Олександріяважбуд» (начальник В. М. Арутюнов, секретар парторганізації П. Ф. Соломенков, голова будкому профспілки О. С. Конько, секретар комсомольської організації А. В. Байзін);
будівельне управління «Машбуд» тресту «Кіровоградмашважбуд» (начальник М. К. Гавришук, секретар парторганізації В. Л. Кошеченко, голова будкому профспілки В. Т. Агапова, секретар комсомольської організації С. В. Стадніченко);
дільниця № 3 будівельного управління № 2 тресту «Кіровоградмашважбуд» (начальник П. П. Міроніченко);
дільниця № 1 управління механізації тресту «Олександріяважбуд» (начальник І. І. Маркіш);
дільниця № 4 будівельного управління № 5 тресту «Олександріяважбуд» (начальник В. К. Губенко);
бригада мулярів ПМК-139 тресту «Південелеторбуд» (бригадир Г. В. Олійник);
бригада мулярів будівельного управління № 2 тресту «Кіровоградмашважбуд» (бригадир О. Є. Семидітний);
бригада монтажників будівельного управління № 2 тресту «Кіровоградмашважбуд» (бригадир В. І. Ризенко).

Широко розгорнулося між комсомольцями Олександрійського електромеханічного заводу соціалістичне змагання за право підписати рапорт XXVI з'їзду КПРС. Жоден молодий робітник не лишається осторонь цього руху. Більш як двотисячний загін комсомолів заводу щодня примножує свої трудові здобутки. Кожен день передз'їзівської вахти називає нові імена передовиків. За підсумками змагання за вересень—жовтень переможцями передз'їзівського змагання визнано 63 молодих виробничників. Немало їх і в механічному цеху підприємства, колектив якого в ці дні значно випереджає виробничий графік.

На знімках: угорі — один із кращих молодих робітників заводу, слюсар-сладальник механічного цеху, кандидат у члени КПРС Микола ЖАРНО; внизу — переможці передз'їзівського змагання робітників заводу молоді кандидати в члени КПРС шліфувальник Віктор КУЧАЙ, який зобов'язався план двох місяців наступного року виконати до дня відкриття з'їзду і нині всю продукцію здас з першого пред'явлення, і токарь інструментальної дільниці механічного цеху Володимир ЛИСЕНКО.

В. ГРИБ.
Фото автора.

ЖИТТЯ МОЛОДІ ЗА РУБЕЖЕМ

За зміцнення

миру

БУДАПЕШТ. Тут відкрилась нарада представників молодіжних організацій соціалістичних країн. В її роботі беруть участь делегати НРБ, УНР, СРВ, НДР, Кампучії, Куби, Лаосу, ПНР, СРР, СРСР і ЧССР. Делегати обговорять питання співробітництва молодіжних організацій братніх країн у справі боротьби за зміцнення миру і розрядки міжнародної напруженості, взаєморозуміння між народами. Особливу увагу приділено активізації ідеологічної роботи, спрямованої проти буржуазної пропаганди.

Конференція

в Дубліні

ДУБЛІН. Рішення НАТО про розміщення на території ряду західноєвропейських країн нових видів американської ракетно-ядерної зброї середнього радіуса дії ставить під загрозу справу миру і веде до нової гонки озброєнь, підкреслюється в резолюції, одностайно схваленій делегатами конференції Ірландського демократичного молодіжного руху, яка відбулася в Дубліні. Важливим кроком у справі зміцнення процесу розрядки, скорочення гонки озброєнь, підзначається в документі, став договір ОСО-2 між СРСР і США. Однак американська сторона відмовляється ратифікувати цей договір, що свідчить про агресивний характер зовнішньої політики США.

Перший загін

КАБУЛ. Перший бувильський загін з числа добровольців — членів демократичної організації молоді Афганістану сформовано в Кабулі. Близько 300 юнаків протягом двох місяців працюватимуть на вугільних шахтах у провінції Баглан. Молоді добровольці не тільки працюватимуть на трудовому фронті, а й вестимуть агітаційну роботу, роз'яснюватимуть населенню країни цілі і завдання, поставлені квітцевою революцією.

Маніфестації

студентів

БУЕНОС-АЙРЕС. У чилійському університеті в Сантьяго відбулись антиурядові студентські маніфестації. Вони були організовані на підтримку вимог про припинення тотального стеження за студентами з боку піночеттської охорони. Студенти розповсюджували листівки, в яких підкреслювалось, що «уряд фінансує репресії, а не освіту».

За п'ятирічним

планом

НАИРОБІ. Ще один університет буде відкрито в Кенії у ході здійснення п'ятирічного плану розвитку країни на 1979—1983 роки, повідомлює кенійське інформаційне агентство КНА. Відзначаючи успіхи Кенії в галузі освіти, агентство вказує на швидке зростання кількості учнів і навчальних закладів у роки незалежності країни. Якією на момент проголошення незалежності в 1963 році в республіці було лише 63 середні школи, то тепер їх налічується більш як 2 тисячі. Тільки в початковій класі тепер навчається близько 4 млн. кенійських дітей.

(ТАРС)

Час навчання

На екрані з'явився розріз тракторного двигуна. Головний інженер колгоспу імені Кірова Долинського району Олександр Григорович Кобзар дав докладну характеристику його роботи. Курсанти уважно слухали, основні положення зносили в конспекти.

Курси мехсеобучу керівників господарства, в тому числі заступників голови правління по роботі з молоддю Григорій Слюсаренко, організували в школі. Там є кінопроектор, плакати, деталі тракторів. Та й до колгоспної майстерні, де слухачі курсів проводять практичні заняття, зовсім недалеко.

Комітет комсомолу колгоспу зробив чимало для

того, щоб усі юнаки і дівчата віком до тридцяти років оволоділи механізаторськими професіями. А їх у Варварівці понад сто чоловік. На збрак, які відбулися нещодавно в комсомольських організаціях відділків, автогаражів, тракторної бригади, йшла принципова розмова про оволодіння молоддю механізаторськими професіями. Юрій Фурсей, приміром, на жнивах цього року працював помічником комбайнера. Разом зі своїм наставником Іваном Івановичем Гречаненком вони виборили перше місце по колгоспу. Хлопця вирішив, що механізаторських знань, здобутих у школі, для роботи в полі замало. Тому він прагне одержати посвідчення водія автомашини.

Таких, як Юрій Фурсей, у господарстві багато. Володимир Москаленко, на-

приклад, теж учора ший десятикласник, працює оператором на поліві багаторічних трав та інших сільськогосподарських культур. Коли ж прийшла пора оранки зябу, правління довірало йому трактор. І, як кажуть, не від хорошого життя. Річ у тому, що в колгоспі нині понад десять тракторів не мають постійних господарів. Отже, професія механізатора Володимирові не обидна.

Спеціальність механізатора вибирають не тільки хлопці, які не мають певної спеціальності. Сергій Бугайов працює колгоспним зоотехніком. Та й він вирішив піти на курси мехсеобучу, щоб набутися спеціальності машиніста-тракториста. Під час відповідальних сільськогосподарських кампаній механізатор-

ські руки особливо в ціні. Скажімо, на оранці зябу навіть при нестачі механізаторських кадрів у колгоспі зуміли організувати двозмінну роботу. За еажелі тракторів сіли заступники голови пресління по роботі з молоддю Володимир Слюсаренко, бригадир комплексної бригади Олександр Сергієнко, завідувачий ремонтною майстернею Віктор Бондаренко та інші товариші.

Але це не норма. Кожен повинен чітко виконувати обов'язки на своєму робочому місці. Саме то так гаряче виступав на комсомольських зборах секретар комсомольської організації другого відділення тракторист Роман Кінзерський. Хлопець має міцні механізаторські знання і досвід, але вирі-

шив піти на курси, щоб підвищити свою професійну майстерність.

Нині значно зросло вимоги до сільського механізатора. Адже він у полі — господар. Від рівня його знань, сумління залежить доля врожаю. Йому вже мало знати тільки доведення техніку. Механізатор повинен бути не тільки водієм машини, а й до певної міри агрономом. На яку глибину загортати насіння, скільки дати підту чи іншу культуру добрив — усе це має знати тракторист. І саме цього вчать слухачів на курсах головний агроном колгоспу Олексій Загорський, завідувачий майстернею Віктор Бондаренко, головний інженер господарства Олександр Кобзар та інші товариші.

В. ШАРІЙ.
«Молодег
комунара».

НАСТРІЙ «ВІТРИЛ»

«... Як ти іще далеко, зоряна наша пристань! Скільки Гренад чекає нас на крутих путі!»

(М. Добронравов. «Зоряна наша пристань»).

ВІТРИЛА

СТОРІНКА ДЛЯ СТАРШОКЛАСНИКІВ

ВИПУСК

№ 8

ТВІР НА ТЕМУ

ПРОПОНУЄМО
ПРОДОВЖИТИ ФРАЗУ:
«СТАРИЙ ТОВАРИШ — ЦЕ...»

ПОШТА «ВІТРИЛ»

58

листів

надійшло до «Вітрил» після останнього їх випуску.

Серед них:

відгуки на лист Тетяни М. з міста Олександрії (автори — Олександр з м. Гайворона, Т. Іванченко, дев'ятикласниця з Устинівського району, П. Петриченко з м. Знамянки);

розповідь про Аджамський міжшкільний навчально-виробничий комбінат (автор — Т. Сидоренко);

розповідь про стосунки з

другом Гошею (автор — студент КІСМУ Ігор К.);

враження від нещодавно переглянутого телефільму «Розколоте небо» (автор — семикласник Сальківської школи Гайворонського району Ігор Яворський);

прохання дати пораду щодо зачіски хлопцям 9—10 класів Вільхівської десятирічки Ульянівського району (тут «Вітрил» радять знайти випуск за грудень 1979 року, там таку пораду дав начальник управління виховної роботи Міністерства освіти УРСР Л. А. Греков).

Усім авторам — спасибі.

А ось ще один лист із нашої пошти:

«Здрастуйте, «Вітрилі»! Кожен ваш випуск я читаю, переживаю за той чи інший вчинок, обговорюю ті проблеми,

які хвилюють моїх ровесників, але до вас пишу вперше.

Хочеться розповісти про наше шкільне життя. Я навчаюся у восьмому класі Вербівської восьмирічної школи, що в Новоукраїнському районі. Живемо цікаво й весело. Наприклад, не так давно ми підготували і провели свято, присвячене нашим дорогим учителям.

Те, що ми хочемо зробити, в основному виконуємо самі. Лише інколи нам допомагають дорослі. Ми дуже пишаємося тим, що нам довіряють, вірять у наші сили. Влітку і восени всі учні допомагають своєму рідному колгоспу в збиранні помідорів, огірків, цибулі.

У нашій школі працюють історико-географічний, вокальний, математичний гуртки. А

тепер я разом з головою ради піонерської дружини Тетяною Щедловською хочу організувати й танцювальний гурток.

Чимало роботи в школі виконують загонні вожаті. Кожної перерви і після уроків вони приходять до першокласників, улаштовують різні ігри з ними, читають книжки, допомагають виконувати домашні завдання.

Цікаво було б знати, як живуть учні інших шкіл ізшої області, хто їм допомагає в розв'язанні багатьох питань, як працюють там шкільні комітети комсомолу, учкомі.

З повагою — АЛЛА КОЛІСНИЧЕНКО, СЕКРЕТАР КОМСОМОЛЬСЬКОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ ВЕРБІВСЬКОЇ ВОСЬМИРІЧНОЇ ШКОЛИ НОВОУКРАЇНСЬКОГО РАЙОНУ.

„16 жовтня 1980 року...“

ДОМАШНЄ ЗАВДАННЯ

У минулому випуску «Вітрила» запропонували описати один день — 16 жовтня 1980 року — з вашого, шановні читачі, життя.

З'ясувалося, що з цим домашнім завданням справилося дуже мало старшокласників. Проте кілька з надісланих листів, на нашу думку, заслуговують уваги. Один з них пропонуємо сьогодні вашій увазі. Отже, читайте:

«... Йшов останній урок. Контрольна з біології — мого улюбленого предмета. Завдання я виконала швидко, а до дзвінка було ще цілих 15

хвилин. Я глянула у вікно: нічого втішного — знову дощ. І до чого ж він набрид! Другу добу ллє безупинно. Мокрі стоять будинки, аж зігнулися від вологи дерева; біжать, коваючись від дощу, перехожі.

Нарешті довгожданий дзвінок. Клас відразу зрівнявся: книги швидко в портфелі, плащі, куртки на плечі — і розбіглися, розлетілися.

А мені чомусь не хотілося поспішати разом із ними. Не поспішаючи одяглася і без парасольки (терпіти не можу парасольок), вийшла на вулицю.

Так, під дощем, пройшла

чималий відрізок шляху до свого дому. І раптом із-за рогу вулиці вийшов не знайомий мені юнак.

Звичайний хлопець, мій ровесник, навіть трохи нижчий від мене на зріст. Теж у курточці з «болоньї», теж із портфелем і, як і я, без парасольки. Коли ми порівнялися, то, не змовляючись, зупинилися й усміхнулися одне одному. І — о диво! — від наших усмішок нам стало так приємно, так радісно! Такого почуття не переживала ще ніколи.

Ми довго йшли разом. Про-

сто так, ішли й усміхалися. А перехожі, спочатку дивлячись трохи здивовано на нас, теж стали усміхатися. Можливо, думали: «От дивакі! Мокнута під дощем».

Потім ми познайомилися. Виявилось, Олег дуже цікавий співбесідник, із ним можна поговорити про що завгодно, а найголовніше — з ним дуже легко, просто.

... Додому я потрапила, коли сутеніло. Мама спитала, де я була, чому така мокра, але я нічого їй не відповіла, лише усміхнулася.

І мама все зрозуміла...

Тетяна ПРИДАТКО,
дев'ятикласниця.

Шкільна комсомольська організація десятирічки № 11 м. Кіровограда — одна з найкращих у місті. На знімку: згорі ліворуч — іде чергове засідання комітету комсомолу (в центрі) — секретар шкільного комітету, член бюро міськомкому комсомолу, учень десятого «А» класу Юрій КУЧИНСЬКИЙ; угорі праворуч — незвичайний екскурсовод шкільного музею В. І. Леніна Вікторія КЛЮС; внизу — «Які найцікавіші питання вибрати для наших першачків-«чумачок»?» Фото В. ГРИБА.

Обрій

КЛУБ ПРОФОРІЕНТАЦІЇ

НА ВАШЕ ПРОХАННЯ

РОМАНТИКА НЕБА

«З раннього дитинства я мріяла про професію бортпроводниці. Минуло стільки років, а моя мрія зі мною. Побачивши в повітрі літак, мені здається, що я на борту цього літака в красивій синій формі стюардеси.

Буду дуже ввічлива «Обрію» за те, що він докладно розповів про професію, яка мені дуже подобається.

Світлана МАХМУТОВА, десятикласниця СШ № 4 м. Кіровограда.

З таким же захопленням звернулася до редакції й учениця 10-го класу із с. Хмельового Маловисківського району С. Суходольська.

Наш кореспондент зустрівся в Кіровоградському аеропорту з бортпроводницею, комсомольськими активістками Наталією Плотниковою і Марією Щербіною. Дівчата охоче погодились розповісти про свою «крилату» професію.

КОР.: Розкажіть будь ласка, що вас приваблює у вашій роботі.

Н. П.: Все: і безмежжя повітряних просторів, і швидко нові зустрічі з людьми, і широка географія польотів. А ще ко-

деса, але який смисл закладати в нього — знати далеко не всі. Робота стюардеси — це така ж сама робота, якою займаються багато людей інших професій. Це робота, яка вимагає добрих знань з багатьох «шкільних» предметів, фізичної витривалості, чуйності...

КОР.: Як же все-таки стати бортпроводницею?

Н. П.: Це і просто, і складно. Просто — бо шороку в березні в нашому аеропорту оголошується набір бортпроводниць. Отже, шановні дівчата, приходьте, беріть участь у конкурсі, витримуйте його і літайте. А складно тому, що з усіма тими вимогами, котрі ставляться при відборі, справляються далеко не всі бажаччі. Крім відмінного здоров'я (це в першу чергу), потрібні глибокі знання з географії, загальної ерудиції, зовнішня привабливість, ввічливість, тактовність, привітність, уміння в найскладніших ситуаціях знаходити вихід зі становища...

М. Щ.: А потім, коли конкурс уже позаду, після тримісячного навчання в навчально-тренувальному підрозділі, вже можна вважати себе стюардесами?

Н. П.: Так, але це тільки початок. Далі йде навчання в спеціалізованій школі, де вивчаються всі тонкощі роботи стюардеси. Це і теоретичні знання, і практичні навички. Після закінчення школи ми проходимо стажування на літаках різних авіакомпаній. Лише після цього ми можемо вважати себе справжніми стюардесами.

КОНСУЛЬТПУНКТ «ОБРІЮ»

«Я і моя подруга Люба Безкостна мріємо стати вчителями. Мені подобається математика, а Любі — історія. Хочемо присвятити своє життя навчанню і вихованню підлітків, в якому педагогічному вузі можна набути улюблену спеціальність.

Світлана КУЛИНЯК, с. Першотравневе Долинського району. На фізико-математичному та історичному факультетах Кіровоградського педагогічного інституту імені О. С. Пушкіна готують математиків та істориків. [Адреса: м. Кіровоград, вул. Шевченка, 1].

«... Ще з сьомого класу я вирішила: буду юристом. Нині я вже дев'ятикласниця, але своєї мрії не зрадила. Прочу поділитися, які навчальні заклади готують юристів і в яких містах вони знаходяться.

Учениця Великописківської десятирічки Вікторія БОЙКО. Вступивши на юридичний факультет Київського державного університету імені Т. Г. Шевченка, до Харківського юридичного інституту або Чернігівського юридичного технікуму, твою мрію, Вікторіє, можна перетворити в реальність. Але для вступу необхідний дворічний стаж роботи за профілем.

Вступні екзамени — історія СРСР (усно), мова й література — російська або українська — (усно й письмово), іноземна мова (усно).

«Чи є на Україні театральне училище? Які екзамени складають абітурієнти при вступі до цього закладу?» — з запитаннями звернулися до «Обрію» восьмикласниця із с. Знамянки Яна Янського району.

У Дніпропетровську є театральне училище (вул. Глінка,

ДИСК-ЗАЛ «ВІТРИЛ»

ЩО, ДЕ, КОЛИ

Ленінградський вокально-інструментальний ансамбль «Поющие гитары» підготував прем'єру нової музичної вистави. Це мюзикл «Гонки», третій музично-сценічний твір у репертуарі ансамблю. Два попередніх (зонт-опера «Орфей та Еврідіка» і рок-опера «Фламандська легенда») були схвально прийняті глядачами. Музику нового спектаклю створили керівник ВІА Анастасій Васильєв і композитор Едуард Кузінер. У ній використано елементи диско, кантрі, «м'якого» року. Лібретто написали Д. Принцев і В. Полей. У ньому знайшли своє продовження ідеї двох попередніх опер. Головний герой мотогошик Ледньов — приходить до розуміння, що боротьба за перемогу може бути лише чесною.

Вокально-інструментальний ансамбль «Молоде гласе» (м. Тула), яким керує Матвій Анисим, включив до свого гастрольного репертуару нову композицію — «Зоряний блукач». Із творчістю цієї групи знайомить міні-йон фірми «Мелодія». Це перша пластинка в дискографії ансамблю, яка представляє пісні Р. Майорова, В. Добриніна, М. Анікіна.

Лауреат премії Ленінського комсомолу московський театр на Красній Пресні (головний режисер Вячеслав Спосин) готує шороку нову композицію — «Зоряний блукач». Із творчістю цієї групи знайомить міні-йон фірми «Мелодія». Це перша пластинка в дискографії ансамблю, яка представляє пісні Р. Майорова, В. Добриніна, М. Анікіна. Лауреат премії Ленінського комсомолу московський театр на Красній Пресні (головний режисер Вячеслав Спосин) готує шороку нову композицію — «Зоряний блукач». Із творчістю цієї групи знайомить міні-йон фірми «Мелодія». Це перша пластинка в дискографії ансамблю, яка представляє пісні Р. Майорова, В. Добриніна, М. Анікіна.

неї написав Аркадій Злочевський.

ДИСК-ПРЕМ'ЄРИ

Фірма «Мелодія» готує два диски за матеріалами Першого Всесоюзного фестивалю популярної музики «Весняні ритми. Тбілісі-80». На пластинках буде записано виступи таких популярних колективів, як «Машини времени», «Магнетик бенд», «Автограф», «Интеграл», «Гуначи», «Лабиринт», «Диалог», ряду інших ансамблів.

1981 року вийде пластинка, на якій записано оперію «Сповідь». Це відверта розповідь людини про своє кохання — єдине, істинне. Драматичну, захоплюючу розповідь складено з віршів Євгена Євтушенка, які він читає сам. Там, де голос оповідача буквально зривається, він переходить у пісню. Музику до оперію створив молодий композитор Гліб Май. Автор написав її в стилі «рок» з елементами симфонізму. Вокальні партії виконує Анастасій Альошин. У запису рок-оперію фірма «Мелодія» взяла участь: група «Аракс» лауреат багатьох міжнародних фестивалів (ударні інструменти), струнна група Великого театру...

Фірма «Мелодія» випускає шороку диск із записами популярної музики для міжнародного фестивалю грамзапису «МІДЕМ», що проводиться в Каннах (Франція). Любителі грамзапису добре знають гіганти «За півгодини до весни», «Тим, хто закоханий». Цього року серію фестивалних записів представляє диск «Зустрічай мене». Склали його пісні у виконанні ансамблів «Гу-

ОПЕРАЦІЯ «КРІЛЬ»

ШКІЛЬНА

БУДНІ УЧКОМУ

Пухнасте

ОПЕРАЦІЯ «КРІЛЬ»

Пухнасте «ЗОЛОТО»

— так ласнаво називають своїх підопічних — сірих, білих, жовтих — юнати Любомирської восьмирічки, що в Олександрівському районі.

У цій школі, мабуть, не знайдеться жодного учня, який би не любив тварин. Тому всі вони — і жовтенята, і піонери, і комсомольці — однаково гордяться тим, що доглядають кудрявих пухнастих істот.

Найбільше мені подобаються оці малюки, — показує на акуратно зроблену клітку з укладанням семикласниця Світлана Ковтун. — До мене вони звикли. І як тільки я відчиню двері приміщення, вони відразу ж простягають свої мордочки і чекають, коли їх погладжу, погодую, налляю їм свіжої води...

Продуває дзвінок на перерву, і коло приміщення кролеферми збереться чималий гурт дітей: всюдисущі цікаві жовтенята, поважні (вони ж бо в школі найстарші) восьмикласники. Хто почищить клітку, хто принесе давно припасену кролячого делікатесу (морквинку чи капустяний качан), хто просто ще раз подивиться на ці м'які клубочки. А Славоко Педан із сьомого класу приходить до кролеферми з науковою метою: на уроках зоології не раз йшла мова про фізіологічний розвиток тварин, і зокрема кролів, про вплив кормів на їхній ріст. Теоретичні знання хлопчик дістане, слухаючи пояснення вчителя, а практика — тут же, на фермі. Він робить записи своїх спостережень, зіставляє, аналізує зроблене, помічає.

Можливо, в майбутньому Славоко стане відомим біологом. І любов до тварин у нього, як і у багатьох його товаришів, інтерес до уроків зоології і праці зародилися на шкільній кролефермі.

Т. БОРИСОВА.

Олександрівський район.

ШКІЛЬНА «ШВИДКА ДОПОМОГА»

БУДНІ УЧКОМУ

Срібно-заливчастий дзвінок сповістив про закінчення уроків, і големіша юрба хлопців та дівчат виспала на шкільне подвір'я. А в школі лишилися члени учкому: за кілька хвилин почнеться чергове засідання. Порядок денний — підбиття підсумків роботи за першу навчальну четверть.

Три роки в школі працює орган учнівського самоврядування, який коротко називається «учком». І з перших днів свого існування, очолений відмінником навчання Оленою Козедуб, він зарекомендував себе передовою, ініціативною групою, що вносить живу іскру натхнення в будь-яку справу десятирічки.

Оновився нині склад учкому, але зостався притаманний йому дух доброзичливості і товариської допомоги. А підною спадкоємницею набутих навиків керівництва учкомом (на зміну О. Козедуб) стала дев'ятикласниця Ірина Пінчук. Діяльність цілеспрямованість, постійна зайнятість розв'язанням невідкладних питань характеризують її як людину діла. Тому й було про що звітувати по закінченні четверті.

Передусім учком організував у кожному (з четвертого по десятий) класі пункти «Швидкої допомоги», чия завдання формулюється досить лаконічно: «Жодного відстаючого поруч!» До складу пунктів увійшли разом з членами учкому кращі учні класів.

Та, виявляється, стислість загального гасла не передбачає легкості досягнення мети, — каже Ірина Пінчук.

Так, попрацювати довелося чимало. І приклад свідомого, справді комсомольського ставлення до роботи показала сама Ірина.

... З поганим настроєм готувалася до наступного уроку Оксана Савченко з дев'ятого «Б». Загроза одержання за четверть трійки з англійської мови ставала дедалі реальнішою.

До подружки підійшла Ірина Пінчук. Заспокоївши, сказала:

— Вище носа, Оксанко, не сумуй. Разом будемо вивчати мову.

І з того дня ніщо не проходило поза увагу учениць. До-

кладні пояснення Ірина (вона має з англійської завжди «Б») доповнювала спільним готуванням домашніх завдань. Результат: Оксанина четвірка в першій чверті тверда, заслужена.

Успіх прийшов і до інших пунктів «Швидкої допомоги» — в дев'ятому «А», восьмому «А», шостому «Б» та інших класах, де Любов Голоцван, Наталя Мосулєзна, Антоніна Напріснкова, їхні товариші виявили неабиякі наставницькі здібності, підтяглися відстаючі.

Не зостається поза увагою учкому контроль відвідування уроків. Два рейди, ініціаторами яких були учкомівці, виявили прогульників: Валерія Липку з дев'ятого «Б» класу, восьмикласниця Олену Ємченко і Сергія Малюченка.

По закінченні справи отримали повідомлення класні комсомольські організації. Зацікавилися матеріалами рейдів і «проектористи». Прогнули і спізнання припинилися.

Деякі дівчата, на догоду сучасній моді, нехтували загальноприйнятною шкільною формою. Важкувало було переконати учениць у тому, що чинять вони неправильно.

І тоді на допомогу членам учкому прийшов керівник початкової військової підготовки підполковник запасу Володимир Семенович Біляєв, людина, чий багатий життєвий досвід викликає повагу до нього. Вагоме слово старшого товариша і принципового радника відіграло вирішальну роль у дискусії з модницями.

Комсомольський чи піонерський куточок — обличчя класу. А в сьомому «А», восьмому «А», восьмому «Б» і десятому «Б» вважали, що ці куточки — завія.

Знову рейд учкому. І глибоке усвідомлення кожним його членом необхідності роботи учкому, безпосередня участь у його діяльності, небайдужість до всіх учнів школи. Тільки за таким принципом працюють члени шкільного органу самоврядування. Інакше й бути не може.

А. ВЕНЦОВСЬКИЙ,
десятикласник Світловодської середньої школи № 2.

відніти. Минувло створення років, а моя мрія зі мною. Побачивши в повітрі літак, мені здається, що я на борту цього літака в красивій синій формі стюардеси.

Буду дуже вдячна «Обрії» за те, що він докладно розповів про професію, яка мені дуже подобається.

Світлана МАХМУТОВА,
десятикласниця СШ № 4
м. Кіровоград.

З таким же проханням звернулася до редакції й учениця 10-го класу із с. Хмельового Майданівського району С. Суходольська.

Наш кореспондент зустрівся в Кіровоградському аеропорту з бортпроводницями, комсомольськими активістками Наталією Плотниковою і Марією Щербіною. Дівчата охоче погодилися розповісти про свою «крилату» професію.

КОР.: Розкажіть будь ласка, що вас приваблює у вашій роботі.

Н. П.: Все: і безмежжя повітряних просторів, і щоразу нові зустрічі з людьми, і широка географія польотів... А яка красива наша рідна земля, коли дивитися на неї з кількох кілометрової висоти! І хоча в польоті не так багато часу, щоб спостерігати цю красу, іноді я встигаю помилуватися прекрасним краєвидом.

М. Щ.: Справді, романтика в нашій роботі є. Та не можна думати, що стюардеса — то лише красива сніга форма, білосніжна блузка, нові враження, постійні знайомства і т. д. Багатьох юнаків і дівчат приваблює саме слово «стюар-

деса». Робота стюардеси — це така ж сама робота, якою займаються багато людей інших професій. Це робота, яка вимагає добрих знань з багатьох «шкільних» предметів, фізичної витривалості, чуйності...

КОР.: Як же все-таки стати бортпроводницею?

Н. П.: Це і просто, і складно. Просто — бо щороку в березні в нашому аеропорту оголошується набір бортпроводниць. Отже, шановні дівчата, приходьте, беріть участь у конкурсі, витримуйте його і літайте.

А складно тому, що з усіма тими вимогами, котрі ставляться при відборі, справляються далеко не всі бажаючі. Крім відмінного здоров'я (це в першу чергу), потрібні глибокі знання з географії, загальна ерудованість, зовнішня привабливість, ввічливість, тактовність, привітність, уміння в найскладніших ситуаціях знаходити вихід зі становища...

М. Щ.: А потім, коли курс уже позаду, після тримісячного навчання в навчально-тренувальному підрозділі, вже можна вважати себе стюардесою. І ще одна деталь: до участі в конкурсі допускають дівчат-комсомолок 19—24 років з обов'язковою середньою освітою.

КОР.: Що ви побажали б тим, хто марить романтикою сніного неба.

Н. П.: Будемо раді новому поповненню!

М. Щ.: Коли є сильне бажання працювати в аеропорті, коли не страшний ніякі труднощі — обов'язково добивайтеся свого.

Впевнена, вас чекає успіх.

ДОСВІД

ПІЗНАЙ СЕБЕ РОБІТНИКОМ

«Виховати гідну робітничу зміну», — ці слова часто можна почути на кіровоградському заводі сільськогосподарського машинобудування «Червона зірка». Бо кого, як не багатотисячний робітничий колектив підприємства, повинен турбувати питання: хто замінить ветеранів праці через рік—два?

Завод має два базових професійно-технічних училища, тісні зв'язки з учнями машинобудівного технікуму. Виховані цих навчальних закладів добре знайомі з найбільшим підприємством області.

Але роботу з майбутнім поповненням не можна назвати повною, не згадавши про навчально-виробничий цех. Особливість цього виробничого підрозділу в тому, що тут проходять трудове навчання старшокласники середніх шкіл №№ 24-34.

Учні не тільки набувають спеціальності токаря чи фрезерувальника, а й знайомляться з культурним життям «Червоної зірки», з багатими революційними й трудовими традиціями заводу. Очолює цех Г. В. Підпригора — людина з цікавою біографією, один із представників прославленої підприємств династії Беремєєвих.

Тут усе, як у справжньому цеху. Учні самі розробили колективний план дій бригади і бригадира (теж із числа школярів). А продукція — макети постійних машин для сільських профтехучилищ, товари широкого вжитку.

Закінчилася перша навчальна четверть. І про те, чого досягли школярі в трудовому навчанні, йшла мова на традицій-

ному вечорі — зустрічі учнів десятирічок №№ 24, 34 з передовиками виробництва, що відбувся минулої суботи в Палаці культури імені Жовтня.

Відкрив вечір начальник навчально-виробничого цеху Г. В. Підпригора. Він розповів, що в цеху вчать 238 старшокласників, котрі за два місяці з початку навчального року виготовили продукції на 19 тисяч карбованців.

Передовики виробництва — депутати міської Ради народних депутатів, свідують трудове навчання на заводі, сюди ж приїждив після закінчення десятирічки і служби в армії.

Тут, на вечорі, десятикласники школи № 34 виклекали на соціалістичне змагання на честь XXVI з'їзду КПРС учнів 24-ї школи.

Потім старшокласники переглянули кінофільм, створений заводською народною аматорською студією «Зірка», про депутата Верховної Ради СРСР В. І. Гетьманця, Героя Соціалістичної Праці О. О. Кошурка і депутата Верховної Ради УРСР Л. В. Чернегу.

Закінчився вечір перекликом художньої самодіяльності колективів шкіл і заводу.

В. БАБИЧ.
На знімку: школярі розмовляють з передовиками виробництва.

рішила: буду юристом. Але вже дев'ятикласниця, але своєї мрії не зрадила. Прощу повідомити, які навчальні заклади готують юристів і в яких містах вони знаходяться.

Учениця Великописківської десятирічки Вікторія БОЙКО.

Вступивши на юридичний факультет Київського державного університету імені Т. Г. Шевченка, до Харківського юридичного інституту або Чернігівського юридичного технікуму, твою мрію, Вікторіє, можна перетворити в реальність. Але для вступу необхідний дворічний стаж роботи за професією.

Вступні екзамени — історія СРСР [усно], мова й література [усно] російська або українська [усно й письмово], іноземна мова [усно].

* * *
«Чи є на Україні театральне училище? Які екзамени складають абітурієнти при вступі до цього закладу?» — з запитаннями звернулася до «Обрії» восьмикласниця із с. Знам'янки Знам'янського району.

У Дніпропетровську є театральне училище (вул. Гліниці, 11). Вступні екзамени зі спеціальності [спів, танець, декламація], історії СРСР [усно], української мови і літератури [твір].

* * *
«Я закінчила Дмитрівське профтехучилище № 9 за спеціальністю «Квітник-декоратор». Хочу продовжити навчання у вузі.

Люба МАШКІНА.
Радомо вступати до Харківського державного художньо-промислового інституту [вул. Червонопрапорна, 8].

менти диско, кантрі, «м'якого» року. Лібретто написали Д. Прищев і В. Полей. У ньому знайшли своє продовження ідеї двох попередніх опер. Головний герой мотоголиця Ледньов — приходить до розуміння, що боротьба за перемогу може бути лише чесною.

Вокально-інструментальний ансамбль «Молодые голоса» (м. Тула), яким керує Матвій Анічкін, включив до свого гастрольного репертуару нову композицію — «Зоряний блукач». Із творчістю цієї групи знайомить міні-йон фірми «Мелодія».

Це перша пластинка в дискографії ансамблю, яка представляє пісні Р. Майорова, В. Добриніна, М. Анічкіна. Лауреат премії Ленінського комсомолу московський театр на Красній Пресні (головний режисер Вячеслав Спесивцев) дарує щороку своїм глядачам кілька прем'єрних вистав. Цього року в репертуарі молодіжного колективу появилася рок-опера «Садко». Музику до

стилати Геннадій Хаченко (ударні інструменти), струнна група Великого театру... Фірма «Мелодія» випускає щороку диск із записами популярної музики для міжнародного фестивалю грампластин «MIDEM», що проводиться в Каннах (Франція). Любителі грамзапису добре знають гіганти «За півгодини до весни», «Тим, хто закоханий». Цього року серію фестивалістичних записів представляє диск «Зустрічай мене». Склали його пісні у виконанні ансамблів «Гу-неш», «Молодо», «Сябры», «Красные маки», «Лейся, песня!», «Верасы», С. Ротару, В. Леонтьєва, А. Пугачової, Е. Мартінова.

А. КРУПСЬКИЙ.

Спідниці, блузи, сарафани... СЕРЦЕ ДЗЕРКАЛЬЦЕ, СКАЖИ

Багатьох читачів «Вітриль» (в основному, звичайно, дівчат) цікавить: якою ж буде модна наступних років? Чому віддавати перевагу — спідницям чи брюкам, платтям чи сарафанам, короткій стрижці чи довгому волоссю? Відповіді на ці та інші запитання дає старший художник-модельєр Кіровоградської фабрики індивідуального шиття і ремонту одягу Марія Миколаївна Крищенко.

— Мода 1981—1982 років з незначними корективами буде такою ж, як і нині: англійський костюм, костюм-шанель, плаття і костюми вже у відомому всім стилі «сафарі», плаття-сорочки, джинси (тільки для роботи і відпочинку). Але з'являються такі нові ключові позиції, які визначають розвиток моделювання одягу на наступні роки, а саме: зменшення об'єму виробів, знову в центрі уваги:

— струнка спортивно-підтягнута фігура, акцентування лінії плеча — вирівняної, трохи розширеної і піднятої;

— талія — часто підкреслена кроєм і поясом, який може бути широким драпірованим і вузьким;

— спідниці — прями, вузькі або розширені донизу, що підкреслюють лінію стегна;

— довжина: 10—12 сантиметрів нижче коліна, для юних — коліна трохи відкриті;

— брюки — наповнені в стегнах, завузькі донизу; малюнок деталі і доповнення, зменшується розмір гудзиків;

— взуття — легке, вишукане, на високому чи низькому каблучці; панчохи зі швом, короткі шкарпетки, які вимагають стілі: класичний, спортивний, жіночно-романтичний і новий,

суто молодіжний — «диско».

Розвиток науково-технічного прогресу, спорту, поява нових музичних ритмів — усі ці та інші явища сприяють появі нових художніх образів у моді.

Нині художників приваблює сдєг, який носили в 40—50-х роках. Ті ж маленькі комірки, прямі плечі, буфи, складочки, драпіровки, маленькі шапочки, високі підбори ми сприймаємо і носимо із задоволенням і сьогодні. Різниця полягає лише в тому, що тоді одягалися тільки так, а тепер це — одна з багатьох пропозицій моди.

Одяг для молоді — це не тільки сукні. Популярними будуть комбінезони, котрі шитися з еластичних тканин і красиво облягають фігуру. Вони можуть доповнюватися курточками, спідницями, сукнями без рукавів, жилетами різної довжини.

Моделі в стилі «диско» для молодіжних вечорів — це сукні-блуди чи міні-сукні поверх темних кольорових колготок, коротенька спідниця з декольтованою блузкою на вузьких бретелях, сукні-комбінезони. Звичайно, ці моделі потребують неабиякого смаку у тих, кому вони адресовані — високим струнким дівчатам з голякоюю осанкою, легкістю і швидкою рухів, благородством манер, з почуттям людської гідності.

Молодіжні зачіски характеризуються довгим, старанно причісаним волоссям у дівчат і акуратною зачіскою у юнаків.

Отже, думаю, теоретичними знаннями ви, молоді, вже збагатилися. Тепер — критично зважте всі плюси і мінуси, можливості зашої фігури і вибирайте своє, в чому ви виглядатимете сучасно, красиво, модно.

МЕРИДІАНИ
ДРУЖБИХвилююча
зустріч

Вона відбулася 18 листопада в нашому інституті. До вузу завітала група партійних працівників і працівників науки та навчальних закладів Толбукінського округу Народної Республіки Болгарії. Тепло зустріли гостей викладачі і студенти нашого закладу. В маніфестацію дружби вилився цей міжнародний вечір. Мені особливо запам'ятовується зустріч Донки Григорової, директора Толбукінського педагогічного інституту. Вона щиро подякувала за теплий прийом, розповіла про свій підвиститут.

— Виряджаючи мене на Україну, — сказала Донка Григорової, — студенти і викладачі нашого вузу дали мені засвідчення — встановити дружні зв'язки з Кіровоградським підвиститутом. Думаю, що обмін досвідом для всіх буде корисним.

Донка Григорової весь час розмовляла російською мовою. І, певно, приємно здивувалася, коли після неї почав говорити якийсь молодий художник, який довго працював у складі інституту і звернувся до неї по-болгарськи. Ми розгубилися, мови не знали, але дізналися про намірання і життя моїх ровесників з братньої Болгарії. Потім обмінялися адресами, вкритиши листуватись.

Цей день назавжди зостається в моїй пам'яті приємним спогадом. Хочеться, аби такі зустрічі проводились частіше. Їх чекають, певно, і наші болгарські ровесники.

Т. ДЮРДІЄВА
студентка 3-го курсу фізико-математичного факультету Кіровоградського державного педагогічного інституту імені О. С. Пушкіна.

О КОЛИЦЯ вечірнього села Липняків Добровішківського району. Пізні сутінки заштрихували високе літнє небо, і густі чагарі купають темні вапні тіні у спокійній воді ставка.

Обліт ґрунтової дороги, що звивається до обрису, підняв, наче ажурний семафор, довгу стрілу підйомний кран. До половини забиті в землю бетонні палі майбутнього фундаменту. Складається враження, що будівельники кілька хвилин тому залишили цей об'єкт. І він ніби ще зберігає їхню присутність у недокінченій цегляній кладці, темних укосах котлована, на щитах рихтовання тощо.

А ось і самі учасники обласної комсомольської ударної будови — Луниязького цукрового заводу. Студенти Кіровоградського будівельного технікуму Руслана Козловська і Тетяна Мироненко щойно закінчили зміну. Збуджені й життєрадісні. Діляться вони своїми запевненнями мріями. Енергія, мелодія, невимушеність відгукується буквально в кожному русі, в кожному жесті дівчат.

А поруч інша портретна галерея. Застріли її серйозні, усміхнені й зосереджені обличчя членів студентських будівельних бригад. С. Дзюбенко, І. Гетьманенко, В. Шевченко та інших.

Рух. Його відчужає навіть уночі в темних силуетах будівельників, що юряться біля ґрунтових самоскидів. Він ви-

Лейтмотив — настрій

двоєне лопатами в молодих руках студентів, котрі піднімають трапешю під фундамент. Він — у безтурботних усмішках юнаків і дівчат, що зібралися у вагончику після ударного трудового будня.

Запах ранкового й вечірнього степу. Оранжеві стріли серпневого сонця, що пронизують лапате листя дерев. Пісні студентської молодості. Діловий гуркіт потужних двигунів. Повільні кола висотних кранів. Усе це побачить відвідувач виставки робіт кіровоградських художників В. Федорова, М. Алексєєва та О. Драбінки, які, роботи, експонуються в міському художньому салоні. Виставка присвячена XXVI з'їздові КПРС.

БЛИЗЬКО місяця жили у вагончику з будівельниками Луниязького цукрового заводу. З ранку до вечора майчили їхні постаті на вирючій обласній обласній комсомольській. На суд глядачів вони представили понад 40 своїх робіт, виконаних олією. Це — пейзажі, натюрморти, етюди і, звичайно ж, портрети. Особливо вони вдалися талановитому майстрові

пензля. членів Спілки художників СРСР Володимира Федорова. Властиво, крім портретів, Володимир Олександрович написав ще кілька цікавих за композиційним вирішенням полотен. Мається на увазі його роботи «Пісня зміна», «Будзівін», «Околиця села Липняків».

Зовсім молоді художники Олексій Драбінка та Микола Алексєєв у своїх роботах старалися передати настрій і завзяту ударних комсомольських буднів. На мій погляд, їм удалося. Взагалі

лейтмотивом усієї виставки можна назвати світлий настрій та емоційне піднесення молодих будівельників, передане мовою пензля.

До речі, всі роботи виконані мовою на одному подиху. Написали вони з любов'ю, з неспідробним почуттям.

Щоправда, в картинах М. Алексєєва та О. Драбінки іноді повторюються композиційні фрагменти, коли окремі деталі (смажниця, бстонні пади) перекочують з полотна на полотно. І це одне: молодим художникам бракує яскравої інди-

видуальності в малері самовираження.

Але, незважаючи на це, виставка В. Федорова, О. Драбінки та М. Алексєєва має заслужений успіх. Побільше б таких творчих звітів (і не тільки художників) перед кіровоградцями. Особливо нині, напередодні чергового, XXVI з'їзду КПРС.

В. ГОНЧАРЕНКО.

На знімку: зустріч студенток Кіровоградського будівельного технікуму Р. Козловської і Т. Мироненко з власним портретом. (Художник В. Федоров).

Фото І. КОЗУНА.

ВИСТАВКА

Думки, відгуки,
рецензії

КІНО

і злочинства. Чому? Через страх за долю близьких, страх перед антирадянським психозом, що панує у них у країні. Китайські рибалки сплилися перед дилемою: або повернутися додому з чистою совістю, не зводячи неклепу на Радянський уряд — годі постраждають близькі їм люди, або ж зазвяти, що їх узяти в полон.

І відважні люди зустрічають свою гідність і честь. «Якщо ми скажемо, що нас узяти в полон, що нас мучили, — каже наймолодший китасць, — тоді ми повернемося героями».

Автори стрічки не при-

ні рибальської шхуни.

Стіхло море. Приходить допомога радянським прикордонникам. Рибалки відіймають до себе на батьківщину. Та події, що сталися на маленькому острові в Японському морі, залишили глибокий слід у душі кожного учасника. Не забудемо їх і ми, глядачі. Незважаючи на драматизм, картина проінята вірою в кращі якості китайського народу.

Режисер Паєго Чухрай у своєму інтелекту сказав, що його квілює тема радянського патрістизму, яка завжди перебуває в центрі уваги нашого кінематографу.

У ролі капітана Орскова — лауреат Державної премії артист Вадим Спирidonov, відомий по фільмах «Любов земна», «Дар», «Пічки-лаєочки», «Гарячий сніг», «Вічний поклик».

Матрос Пряхіна, який не пошкодував свого життя заради врятування одного з рибалок, зіграв молодий артист Борис Галкін. Глядачі знають його по кінокартині «Зона особливих уваг». У фільмі зайняті Сеїтлана Тома, Борис Сморчков, Лариса Удоиченко та артисти-нефахівці китайської національності, що живуть в СРСР.

Не можна промовчати про хорошу роботу операторів-постановників Володимира Шеєцька та Михайла Ардаб'євського.

І. ГЕЛЬМАН.

НАУКА ПЕРЕМАГАТИ

24 листопада мине 250 років з дня народження російського полісодія, воєнного теоретика, генералісимуса О. В. Суворова

Після ім'я назиме несли експедиції, які проводили експедиції по визначенні пам'яток історії Кіровоградщини. Тут біля меморіального кладовища, гості нашого міста зацікавлено поглядали на старі землі. Їхні портрети виставили на екрані.

Тут знаходився фортеця святого Єлизавети. — розповідає краєзнавець. — У роки російсько-турецької війни вона була оточеною турецькою армією. Суворов, побачивши це, сказав: «Тут розбитися штаб армії і полки, тут проведуть військові навчання». З метою перевірки бойової підготовки військових підрозділів до фортеці приїздив великий російський полководець, Олександр Васильович Суворов.

При закладі про це легендарну людину кожен із юних намагається уявити образ полководця, який для сестри, тиня війни став архаїзмом відданості Вітчизні, архаїзмом мужності і героїстету.

Синдидатириним юнаком він почав службу в Семіонському лейб-гвардійському полку. Війна під Кунерсдорфом під час Семіонської війни 1762 року він уже в званні полковника командує Астраханським полком. А через рік веде в бій Суздальський полк. Саме тоді він розробив для офіцерів та унтер-офіцерів спеціальну систему — «Полковий устрій». Це приділив велику увагу бойовій підготовці військ та розвитку у них ініціативи в бою. Російські війська під командуванням О. В. Суворова здобули блискучі перемоги під час російсько-турецької війни. Напри-

кінці 1795 року у званні генерал-фельдмаршала Суворов призначився командувачем російськими військами, розташованими на Україні. Тут у Тульчині він переміг велику австрійсько-польську армію. Тут О. В. Суворов теоретично узаконив і остаточно оформив свою систему управління військами — «Наука перемогати» в ладі на російських та західноєвропейських арміях — розробив навчальні правила пошлого мистецтва та питання виховання війська.

Полководицьким діяльністю Олександра Суворова, його праці мали значний вплив на подальший розвиток російського воєнного мистецтва. Офіційно їх внесено в після перемоги Великої Вітчизняної війни 1918 року основні положення «Навчання перемогати» було введено в першу «Військову червоноармійську» заповідку В. І. Леніним і Я. М. Свердловим 29 липня 1942 року. Президія Верховної Ради СРСР заснувала орден Суворова. А постановою РНК СРСР і ВК ГІН(6) від 21 серпня 1943 року організовано суворовські військові училища.

За захопленням ми сьогодні читали документальні й художні твори про видатного російського полководця О. В. Суворова — про те, як союзи російські й австрійські війська, очолювані ним у травні — червні 1799 року, завдали поразку французьким військам на Адрі і Требії, про його легендарний Швейцарський похід. Саме за цих за перемоги здобув в Італії. Суворову, якого так любили радянські воїни, було присвоєно звання генералісимуса. Це він був серед них у найскрутніші моменти бою, це він, його настанова: «Хто хоробріший — той переможе. Хто сміливіший — той переможе». Хто сміливіший — той переможе. Хто сміливіший — той переможе. Хто сміливіший — той переможе.

В. о. редактора
В. СТУПАК

«ЛЮДИ В ОКЕАНІ»

ВЧОРА НА ЕКРАНИ ОБЛАСТІ ВИЙШОВ ХУДОЖНИЙ ФІЛЬМ «ЛЮДИ В ОКЕАНІ»

Вперше висвітлити тему реакційної політики китайського керівництва, його милітаристських і гегемоністських спрямувань засобами художнього кіно взявся молодий режисер Павло Чухрай.

Життя героїв фільму — капітана Оєхова, матросу Пряхіна, метеоролога Каті, перекладачки Стрельникової, мічмана Батищова, лікаря Краснова — сповнене звичайних радощів і турбот. Але океан зі своїми циклонами підземними поштовхами, близькість кордону немов загострюють людські почуття.

Повсякденне життя набуває особливого значення.

Хвилина — і все порушено. Не скоро повертеться на відпочинок додому капітан Оєхов. У руках лікаря Краснова опиниться життя людини. А для жартуна Пряхіна його розлучення з Катєю перед нарядом стане останнім побаченням.

Історія, що розповідається в картині «Люди в океані», надзвичайно драматична. Китайські рибалки, врятовані радянськими прикордонниками, по суті добрі, працелюбні люди, йдуть на шагаж, наклеп

ховують свої тривоги і на прикладі молодого екстреміста Лю показують, до яких страшних результатів може привести гегемоністична й шовіністична політика Китаю.

Як грізне попередження, як заклик до миру та об'єднання всіх людей по-являється у фільмі цунзі, змітаючи все на своєму шляху. На якийсь час об'єднуються перед лицем небезпеки і радянські прикордонники, і врятовані ними китайці, які за день до цього злепили наклеп — звинуватили радянських моряків у захоплен-

«Молодой коммунар» —
орган Кіровоградського
обласного комітету
ЛКСМ України.

Газета
видається
у вівторок,
четвер
і суботу.

316050, МСП
м. Кіровоград,
вул. Пуначарського, 36.

наша
адреса

ТЕЛЕФОНИ: відділ листів і масової
роботи, відділ пропаганди — 2-45-36;
відповідальний секретар, відділ учнів-
ської молоді — 2-46-87; відділ комсо-
мольського життя, відділ військово-
патріотичного виховання та спорту —
2-45-35; фотолабораторія — 2-56-65;
міська редакція — 3-03-53

Друкарня імені Г. М. Димитрова
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України
м. Кіровоград, вул. Глінини, 2.